

مرکز مجاز امام صادق (ع)

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (قصاص)

قتل کافر توسط مسلمان

جلسه ۲۴

استاد صادقی

نکته:

تفاوت میان کشتن و جهاد کردن در کافر ذمی کاملاً صحیح است؛ زیرا غیر از کشتن ذمی، می‌توان عقد ذمه بست که نیاز به حاکم است؛ ولی کشتن و جهاد با کافر حربی، تفاوت چندانی ندارد؛ زیرا حکم کافر حربی، کشته شدن یا مسلمان شدن است؛ که نیازی به حاکم نیست.

قیل: اگر مسلمانی به قتل کافر ذمی عادت کند، قصاص او جایز است؛ ولی باید فاضل دیه به اولیاء مسلم داده شود.

مستند قیل:

عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ الْفَضْلِ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ دِمَائِ الْمَجُوسِ، وَالْيَهُودِ وَالنَّصَارَى هَلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى مَنْ قَتَلَهُمْ شَيْءٌ إِذَا غَشَوْا الْمُسْلِمِينَ وَأَظْهَرُوا الْعَدَاوَةَ لَهُمْ وَالْغِيْشَ قَالَ لَا إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُتَعَوِّدًا لِقَتْلِهِمْ....

نظر ابن ادریس:

ایشان معتقد است که مسلمان به خاطر کافر کشته نمی‌شود؛ حتی اگر معتاد به قتل آنان باشد و مستند خویش را اجماع می‌داند.

نظر مصنف در شرح ارشاد:

مسلمانی که معتاد به قتل کافر شده باشد کشته می‌شود و این مسئله اجماعی است؛ تنها مخالف، ابن ادریس حلی است که مخالفت او خللی در اجماع ایجاد نمی‌کند.

تعجب شهید ثانی:

شهید ثانی می‌فرماید: با این که شهید اول در کتاب شرح خود ادعای اجماع در این مسئله کرده است؛ ولی در این کتاب، این نظر را به «قیل» نسبت داده، در حالی که این کتاب، بعد از شرح ارشاد تصنیف شده است.